इतो दूरं महाभोगं किम् एतद् दृश्यते ऽम्बुधौ
यदृच्छाप्रोद्गतोदग्रसपक्षगिरिसंभ्रमं । 9
ततः सत्यव्रतो ऽवादीद्, असौ देव वटद्रुमः,
अस्य 'आङ्कः सुमहावर्तम् अधस्ताद् बडवामुखं । 10
एतं च परिहृत्य 'एव प्रदेशम् इह गम्यते,
अत्र 'आवर्ते गतानां हि न भवत्य् आगमः पुनः । 11
इति सत्यव्रते तस्मिन् वदत्य् एव वायुविगतः
तस्याम् एव प्रववृते गन्तुं तद् वहनं दिशि । 12
तद् दृष्ट्वा शक्तिदेवं स पुनः सत्यव्रतो ऽब्रवीत्,
ब्रह्मन् विनाशकालो ऽयं ध्रुवम् अस्माकम् आगतः । 13
यद् अकस्मात् प्रवहणं पश्य 'अत्र 'एव प्रयात्य् अदः,
शक्यते न 'एव रोद्धुं च कथमप्य् अधुना मया । 14
तद् आवर्ते गभीरे ऽत्र वयं मृत्योर् इव 'आनने
क्षिप्ता एव 'अम्बुना 'आकृष्य कर्मणा 'इव बलीयसा । 15
एतच् च न 'एव मे दुःखं, शरीरं कस्य हि स्थिरं,
दुःखं तु यन् न सिद्धस् ते कृच्छ्रेण 'अपि मनोरथः । 16
तद् यावद् धारयाम्य् एतद् अहं प्रवहणं मनाक्,
तावद् अस्य 'अवलम्बेथाः शाखां वटतरोर् द्रुतं । 17
कदाचिज् जीवितोपयो भवेद् भव्याकृतिस् तव,
विधेर् विलासान् अब्धेश्च तरङ्गान् को हि तर्कयेत् । 18

Digitized by Google